Formulář pro posuzovaní diplomových prací

Jméno studenta/ky:	Bc. Jana Buchnerová
Studijní program:	Mediální a komunikační studia. Obor: Elektronická kultura a sémiotika
Název diplomové práce:	Pojetí současného autora u J. K. Rowlingové
Jméno posuzovatele/ky:	Mgr. Martin Charvát, Ph.D.

Okruhy hodnocení diplomové práce:

A) Formální kritéria

Formální struktura a úprava práce, úplnost povinných částí práce, gramatická a stylistická stránka, korektní a jednotné uvádění zdrojů.

Hodnocení (0-10 bodů): **5**
Připomínky a komentáře: Na str. 10 a 34 není název knihy psán kurzívou, na str. 17 a 35 chybná interpunkce, nejsem si také jist, zda je v českém odborném diskurzu považováno za konvenční skloňovat „Bartha“ místo „Barthese“ (str. 18). „Však“ místo „avšak“ (str. 19). Některé věty jsou značně zmatné: „Ne všechny popisy událostí, vyprávění lze považovat za dílo, v případě lidové slovesnosti, která přecházela z pokolení na pokolení je autor většinou neznámý, příběh či legenda se předával ústně různými vypravěči, bardy a jinými, kteří však jen tlumočili, přestože si mohli leccos v ději upravit, za prvotního tvůrce textu je považovat nelze“ (str. 18).

B) Struktura práce

Jasné formulování problému, vymezení cíle a jeho soulad s obsahem práce, celková koncepce a struktura práce, adekvátnost postupu a návaznost jednotlivých částí práce.

Hodnocení (0-10 bodů): **5**
Připomínky a komentáře: Nejsem si úplně jistý, zda je potřeba věnovat cca prvních 10 stran biografii Rowlingové. Další části práce jsou spíše referenční (Barthes, Foucault, Eco), kdy však v těchto částech práce nacházíme mnoho sporných (interpretačně laděných) pasáží. Závěrečná pasáž, tj. samotná analýza, je navýsost stručná.

C) Rozbor tématu

Identifikování a vysvětlení základních pojmů a koncepcí, rozsah a relevantnost použité literatury, úroveň práce s odbornou literaturou, adekvátnost výkladu použitých textů.

Hodnocení (0-10 bodů): **4**
Připomínky a komentáře: Když diplomantka píše: „Pokud vezmeme výpověď zcela přesně dle lingvistické definice, výpověď, tedy přímo nějaký text může existovat i bez přítomnosti mluvčího“ (str. 19), mohu se zeptat jaká je tedy lingvistická definicie „výpovědi“? Když diplomantka píše, že „Autor musí ve svém díle zanechat jakýsi otisk, nenapodobitelný styl, právě to je hlavním předmětem zkoumání v praktické části, a proto se celková hypotéza práce staví víceméně proti Barthově teorii o skriptorovi“ (str. 21), tak se jedná o smíšení stylu a psaní (écriture), z Barthesova textu to, co tvrdí diplomantka, nevyplývá. Když diplomantka hovoří o tom, že čtenář je důležitý, protože dílo je čteno v různých obdobích, a každý je může vykládat po svém, zdá se, že psychologizuje, a jde tak proti Barthesovi (s nímž ale, co se týče čtenáře, souhlasí), když cituje pasáž o tom, že čtenář nemá historii, biografii, atd. Některé výroky jsou banální a značně „dojmologické“: „Souhlasím s tím, že literatura je opravdu z určité části tvořena čtenářem, nejen autorem. Přesto musí být původce toho všeho“ (str. 21). Když diplomantka referuje o Foucaultovi, tak, alespoň co se týče Řádu diskurzu, tak nechápe význam „autora“, a vybírá si pouze Foucaultovo zvolání, že popírat autora by bylo absurdní. Tady by ale stálo za uvedení, že se Foucault obrací zejména ke Slovům a věcem, kdy tvrdí, že ještě velmi zlehka pracoval s určitými jmény (vědců, filosofů, atd.), přičemž Autor je pouze označení, zpětná deskripce, která může implikovat různé kontexty, ale není to zcela jistě obhajoba autorství, když diplomantka píše, že autorství znamená „identitu textu“, protože jde proti nahodilostem diskurzu, tak právě zde se ukazuje význam toho, co Foucault nazývá „diskurzivní policií“. Proto bych byl poněkud opatrnější s tím, když diplomantka píše: „Tato definice se mi již zdá uspokojivá oproti mrtvému autorovi, přibližuje autorství jako něco jedinečného, původce něčeho individuálního, náboj, který odlišuje jakýkoliv náhodný text (diskurs) od díla“ (str. 24). Exkurze k „vlastnímu jménu“ v analytické filosofii (na jednom odstavci) je zbytečná. Diplomantka pak reflektuje autorskou funkci, další výklad je už poněkud přesnější, relativně neproblematičtější. Problematická ale je samotná kontrapozice Barthes x Foucault. Diplomantky příklon k autorství je pak nesen tím, že u autora vyznačuje roli biografie, vlastního jména, atd. Za problematické považuji tvrzení: „Estetický požitek s díla by se dal srovnat s tím, jak Barthes popisoval rozkoš z textu, například jako přiblížení textu požitkům života či rozkoš ze znázornění všedního. (Barthes, 2008, s. 47, 52)“ (str. 36), kromě gramatické chyby, Barthesovu pozici v Rozkoši z textu jen velmi opatrně lze nazvat takovou, že se mu jedná o „estetický požitek z díla“. Tvrzení, „aby spisovatel vytvořil otevřené dílo, musí vložit do knihy intenci, aby tak uchvátil čtenáře a pohltil ho svým dílem“ (str. 36), považuji za značně nepřesné. Je poněkud zarážející, že diplomantka, když píše o stylu, v případě Barthese nepoužívá Nulový stupeň rukopisu (když diplomantka mluví například o „gestu zápisu“) ani S/Z, dokonce ani Efekt reálného.

D) Aspekt originality

Vlastní autorská analýza řešeného problému, schopnost samostatně a tvořivě uvažovat a navrhovat řešení, vlastní argumentační a formulační úroveň.

Hodnocení (0-10 bodů): **4**
Připomínky a komentáře: Práce se mi nezdá přehnaně originální, její kvalitu sráží praktická část a nepřesnosti v části teoretické.

E) Význam práce

Formulovaní jasných a zdůvodnitelných závěrů, adekvátnost a úplnost splnění cílů práce, celková odborná úroveň a přínos práce.

Hodnocení (0-10 bodů): **3**
Připomínky a komentáře: Nejsem si úplně jistý, zda hypotézy lze opravdu nazvat hypotézami: „Hlavním bodem tohoto zkoumání tak bude najít autorčin styl v dílech na základě srovnání obou knih. Má hypotéza zní, že J. K. Rowlingová je rozpoznatelná ve svých dílech na základě charakteristických znaků autorského stylu a přítomnosti autobiografických prvků v díle. Z hypotézy tedy vyplývá, že by se ji i přes použití pseudonymu povedlo odhalit“ (str. 49). Dá se říci, že již předem tušíme, jaký bude závěr, protože již o pseudonymu víme, takže zpětně narativizujeme naše hledání. To se ukazuje, když diplomantka dále dodává: „Mohu tedy předpokládat, že texty budou od sebe velmi rozdílné, nejen literárním žánrem, ale také stylem psaní, který jistě prošel velkým rozvojem. Přestože tituly od sebe dělí osmnáct let, stále by v nich měla být přítomna stopa stejného autora – princip určité jednoty psaní“ (str. 50), jaký je rozdíl mezi stylem a jednotou psaní? Ovšem proti diferenci ve stylu diplomantka o několik stran dále tvrdí: „Mou hlavní hypotézou je, že J. K. Rowlingová, respektive její styl psaní je rozpoznatelný v jejích dílech, proto by se jí ani teoreticky nepodařilo skrýt za pseudonym“ (str. 52). V praktické části se také neobjevuje vypracovaná teorii z části předchozí (jen formou spíše deskriptivních odkazů), místo toho diplomantka pracuje, s vágně definovanou, diskurzivní analýzou a kvalitativní komparativní analýzou. Samotná analýza je velice stručná a nepřesvědčivá. Diplomantka nepředkládá úryvky z obou textů, a různé rozdíly, které popisuje, však nejsou dostatečným důkazem ať již pro jednu či pro druhou pozici.

Otázky na obhajobu:

Součet bodů (0-50 bodů): **21**
Celkové hodnocení (známka)*: **3**

Hodnotící stupnice:
50-40 bodů: 1 – výborně
39- 25 bodů: 2 – velmi dobře
24- 15 bodů: 3 – dobře
14-0 bodů: 4 – nedostatečně

* V případě, že některý z okruhů hodnocení A), B), C), D) je hodnocený počtem bodů 0, práce je klasifikována známkou 4.

Datum: 31. 7. 2018

.....
podpis